

Svatý Maxmilián Maria Kolbe

(polsky **Maksymilian Maria Kolbe**, občanským jménem **Rajmund Kolbe**, (7. leden 1894 – 14. srpen 1941)

Polský římskokatolický kněz, minorita, filosof, teolog, misionář a mučedník.

P. PhDr. ThDr. Maxmilián Maria Kolbe OFMConv.

Byl propagátorem používání moderních prostředků při pastoraci a evangelizaci, v klášteře Niepokalanów, který v Polsku založil a vedl, zřídil obrovské tiskařské závody, které produkovaly katolické časopisy (zejména Rytíř Neposkvrněné a Serafínská pochodeň), jakož i další tiskoviny. Založil též Rytířstvo Neposkvrněné, které mělo už za jeho života tisíce členů.

Za druhé světové války Kolbe v Niepokalanówě, který byl tehdy největším františkánským klášteřem na světě (s asi 800 mnichy), zřídil tajné úkryty pro uprchlíky před nacismem, kterými prošlo postupně asi 2-3 tisíce lidí. Mniši i jinak pomáhali odboji, zejména jako poslové, kontaktní osoby a padělatelé dokladů.

V roce 1941 byl Kolbe zatčen a poslán do koncentračního tábora. Skončil v koncentračním táboře Auschwitz-Birkenau, kde zemřel v hladové komoře, když nabídl svůj život výměnou za život otce rodiny, jednoho z deseti vězňů, kteří byli odsouzeni k smrti hladem za to, že z tábora předtím jeden vězeň utekl.

Mládí a studia

Narodil se jako 7. ledna 1894 ve Zduňské Woli, která tehdy patřila k carskému Rusku, jako druhý syn Julia Kolbeho a Marie, rozené Dabrowské. Otec byl Němec, matka Polka, rodina byla chudá. 18. ledna byl v místním kostele pokřtěn jménem Rajmund. V roce 1906 se mu dle jeho prohlášení v kostele zjevila Panna Maria, tento zážitek jej silně ovlivnil pro celý zbytek života.

V roce 1907 se spolu se starším bratrem Francisem rozhodl stát františkánem. Společně ilegálně překročili rusko-rakouské hranice a začali společně studovat ve františkánském semináři ve Lvově. V roce 1910 byl přijat do noviciátu a přijal jméno Maksymilian. O dva roky později odjel studovat nejprve do Krakova a o několik měsíců později byl jako obzvláště nadaný student poslán do Říma, kde studoval teologii, filosofii, matematiku a fyziku. Zde složil 1. prosince 1914 věčné sliby a přijal jméno Maria.

V roce 1915 obdržel doktorát filosofie na Papežské univerzitě Gregorianě, 28. dubna 1918 přijal kněžské svěcení a v roce 1919 získal doktorát teologie na Papežské univerzitě sv. Bonaventury. Poté se vrátil do nyní nezávislého Polska.

Maxmilián Maria Kolbe si byl vědom toho, že moderní doba vyžaduje moderní prostředky. K šíření a povzbuzování víry začal využívat tisk. Nejprve v klášteře v městě Grodno, později v klášteře Niepokalanów, který založil v roce 1927, začal vydávat periodika Rytíř Neposkvrněné, Serafínská pochodeň, „Mały Dziennik“ a několik dalších. V těchto časopisech povzbuzoval víru, bojoval proti herezím a vyvracel různé bludy. Časopisy Rytíř Neposkvrněné a „Mały Dziennik“ se však neomezovaly pouze na náboženská témata - věnovaly se také společnosti, politice a kultuře

V souvislosti se svou velkou láskou k Panně Marii založil tzv. Rytířstvo Neposkvrněné, které už za jeho života mělo tisíce členů. V letech 1930-1936 podnikl též několik misijních výprav do Japonska, kam také rozšířil Rytířstvo Neposkvrněné a založil japonskou verzi časopisu Rytíř Neposkvrněné a františkánský klášter ve městě Nagasaki, který dodnes patří k nejvýznamnějším křesťanským klášterům země.

Za druhé světové války Kolbe v Niepokalanówě, který byl tehdy bezkonkurenčně největším františkánským klášterem na světě (s asi 800 mnichy), zřídil tajné úkryty pro uprchlíky před nacismem, kterými prošlo

postupně asi 2-3 tisíce lidí, včetně stovek Židů. Mniši i jinak pomáhali odboji, zejména jako poslové, kontaktní osoby, zásobovatelé a padělatelé dokladů.

Koncentrační tábor a smrt

Už v 19. září 1939 byl poprvé zatčen (spolu se 40 spolubratry), ale tehdy jej ještě nacisté pustili. V únoru 1941 jej gestapo zatklo podruhé a po čtvrt roce v Pawiaku byl poslán do koncentračního tábora Osvětim (německy Auschwitz, polsky Oświęcim) kde zemřel v hladové komoře, když nabídl svůj život výměnou za život Franciszka Gajowniczka - otce rodiny.

Svatořečení

17. října 1971 jej papež Pavel VI. blahoslavlil a 10. října 1982 jej Jan Pavel II. prohlásil za svatého.